

Derudover sagde ordføreren, at der er tale om et udkast, og derfor vil jeg egentlig spørge, om det ikke var besnærende at følge fru Pia Gjellerups forslag om at få udkastet i en faglig høring, så vi kan være sikre på, at slutresultatet faktisk bliver ordentligt.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Selv om det er et udkast, vil jeg sige, at jeg mener, at det er et meget gennemarbejdet udkast, og så vil jeg også have lov til at pointere, at selv om det er Kulturministeriet, der har været koordinator for de syv ministres ressortområder, er det op til det enkelte ministerium selv at udarbejde sin egen vejledning – det må jeg vel gå ud fra at ordføreren er klar over – og skulle der opstå nogle tvivlsspørgsmål undervejs om de enkelte vejledninger, mener jeg derfor, at spørgsmålene må løses på den enkelte ressortministers område.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til ordføreren. Så går vi videre i ordførerrækken, og næste ordfører er hr. Jakob Axel Nielsen.

Jakob Axel Nielsen (KF):

Der skal ikke herske tvivl om, at vi i Det Konservative Folkeparti synes, at det er et meget, meget godt lovforslag, og vi noterer os også med stor tilfredshed, at det er et forslag, der nyder bred opbakning i berørte organisationer. DIF, DGI osv. og også Datatilsynet har jo spillet konstruktivt med i arbejdet med lovgivning. De har rent faktisk medvirket positivt til en undtagelse, så det retssikkerhedsmæssige er kommet på plads, så der ikke skal ske anmeldelse til Datatilsynet – her tror jeg lige, jeg må rette fru Louise Frevert, for det er jo ikke 15.000 mennesker, men 15.000 foreninger, der potentielt er omfattet af forslaget – af disse 15.000 foreninger.

Det smarte i teknikken er jo, at det bliver obligatorisk for foreningerne i forbindelse med nyansættelser at rette henvendelse til deres organisation, altså DIF, DGI osv. Dermed bliver tingene koordineret, og der ligger også en stor retssikkerhedsmæssig garanti i, at børneattesterne ikke bare ligger og svømmer rundt.

Ud af 160.000 undersøgelser har der været 26 positive, og så kunne man måske spørge sig selv, om det ikke er at skyde gråspurve med kanoner. Nej, det er på ingen måde at skyde gråspurve med kanoner, når det er på et så vigtigt område.

Det er nemlig meget, meget vigtigt, at vi fjerner ethvert antrin til usikkerhed, der kan opstå. Forældrene må ikke på nogen måde være usikre, når de sender deres børn ud i spejderlivet, sportslivet eller foreningslivet i det hele taget.

Vi har brug for et fundamentalt stærkt og godt foreningsliv i Danmark. Det har vi brug for, når vi skal integrere, det har vi brug for, når børn og unge skal lære nogle sunde vaner, og det har vi brug for, når vi skal bekæmpe fedme. Det har vi brug for på mange punkter, så enhver usikkerhed om vores foreningsliv skal bekæmpes, og det medvirker dette forslag godt til.

Der er som sagt indført en obligatorisk ordning i forbindelse med nyansættelser i de foreninger, der er medlem af en af de overordnede organisationer, DIF, DGI osv. Men vi skal huske, at der også er indført en frivillig ordning, og det har netop noget at gøre med denne personafgrænsning, som jeg forstår har været kritiseret tidligere. Det er jo meget, meget vigtigt, at vi har en præcis personafgrænsning, så manden hjemme på gaden, der lige pludselig samler et helt fodboldhold for at spille gade fodbold, ikke skal gå og være usikker på, om han nu bryder loven. Det kommer han heller ikke til.

Jeg er enig med hr. Leif Mikkelsen i, at denne præcise personafgrænsning, hvor man fastholder det obligatoriske, netop er prisen for, at der også er en smule, der kan falde uden for. Det er meget fin lovgivningsteknik, at der er givet mulighed for, at der også kan være en frivillig ordning, for der må nemlig ikke være tvivl i den brede menige befolkning om, om man nu er ude på usikker, gyngende grund her.

Kl. 18.55

Det skal også bemærkes, at der rent faktisk, hvilket er atypisk for særlovgivning, er et forsætsdelikt, hvis man overtræder loven – det plejer jo at være uagtsomhed, der gælder for sådan noget her – så hvis en forening ikke får søgt i tide, skal anklagemyndigheden, eller hvem det nu måtte være, bevise et forsæt til, at man ikke har overholdt 3+3+3-reglen, som jo er en god, nem og håndterbar regel.

Jeg vil slutte af med at sige, at det, at der gives et samtykke fra den berørte person, ikke bare er et samtykke til indhentelse af børneattest. Det er også et samtykke til, at hvis det uheldigvis skulle vise sig, at den er positiv, kan den videregives. Men da det styres fra centralt hold, har jeg ikke retmæssige betænkeligheder ved det rent databehandlingsmæssige, og derfor kan vi varmt støtte lovforslaget.